

Școala Rozacrucii de Aur

www.rozacrucedeaur.ro

Călătoria interioară

Partea a 2 a: Cunoașterea de sine

Unul dintre punctele principale evidențiate în prima explorare a fost că, multe idei despre scopul vieții umane se bazează pe o amăgire, o concepție fundamental greșită, pe ideea falsă conform căreia ființa umană născută în natură este omul originar adevărat, că perfecțiunea poate fi găsită, în această lume sau în viitor.

Am explicat că, de foarte multe ori, idealurile pentru care oamenii se străduiesc să le atingă provin din atomul primordial, ultima rămășiță a vieții originare a ființei umane. Această rămășiță este cea care dă naștere reamintirii și neliniștii interioare, adesea inconștientă, cea care ne face să tânjim după o viață fără conflicte, o viață de libertate, siguranță și bunătate. Neștiind adevărul despre acest fapt, ființa muritoare încearcă să realizeze această imagine ideală a unei ființe umane pure în lumea perisabilă (care include atât lumea materială, cât și cea de apoi). Cu toate acestea, din cauza legilor naturale care guvernează lumea perisabilă, toate aceste idealuri se dovedesc în cele din urmă a visuri imposibile.

„Omule, cunoaște-te pe tine însuși!” Acest îndemn, adresat în antichitate umanității căutătoare, este prima cerință pentru persoana care vrea să găsească cunoștințe eliberatoare. Și nouă ne este adresat acest îndemn, drept ghid acum, când devenim mai conștienți de ignoranța noastră și de

Călătoria interioară – Partea a 2 a: Cunoașterea de sine

imposibilitatea de a atinge perfecțiunea în această lume. Cunoașterea reală a stării noastre de a fi și a situației care predomină în lumea exterioară ne face să vedem că singurul pas următor posibil este o inversare totală, interioară, o transformare a întregii noastre abordări față de viață și a întregii noastre stări interioare. Acceptarea necesității acestei întoarceri fundamentale ne face să ne deschidem către forțele ajutătoare capabile să ne transforme întregul sistem de viață și să-l pună pe calea eliberării.

Așadar, pentru a-ți oferi informațiile necesare, am dori să detaliem faptele de bază pe care le-am explicat despre lumea în care trăim. Cunoașterea acestor fapte este esențială dacă dorim să împlinim dorul primordial în singurul mod posibil.

După cum am spus în ultima noastră prezentare, lumea în care trăim este caracterizată de o variabilitate constantă. Totul este supus legii creșterii, maturizării și decăderii și, prin urmare, morții. Acesta este motivul pentru care unii mari învățători numesc această lume „natura morții”. Căci indiferent de valorile pe care le căutăm, orice încercăm să obținem, nimic nu este sigur, nimic nu este de durată. Posesii, respect, putere, sănătate și fericire – totul trece. O persoană se poate strădui pentru cele mai nobile și umane scopuri la nivel social, religios, științific sau artistic, dar mai devreme sau mai târziu orice realizare se va termina. Tot ceea ce își are originea în această lume trebuie să piară în cele din urmă. Ea este legea acestei naturi.

Deci, există întotdeauna doi poli, doi opuși care caracterizează „viața” în lumea noastră: nașterea și moartea, ziua și noaptea, războiul și pacea și așa mai departe. Din acest motiv lumea noastră este numită și lumea contrariilor, lumea dialectică. Tot ceea ce ia naștere aici, conține deja în el semințele propriei distrugerii. De aceea nimic în lumea noastră nu are viață veșnică, nici măcar cel mai nobil, cel mai cultivat, cel mai sublim lucru imaginabil. De aceea, când ființele umane încearcă să impună valori eterne vieții pământești, suferința apare.

Călătoria interioară – Partea a 2 a: Cunoașterea de sine

Vezi cât de illogic este să încerci să ocolești această lege inevitabilă a naturii, să dorești să construiești o existență nepieritoare, bună și armonioasă într-o lume a cărei țesătură este perisabilitatea? Vezi cât de lipsit de sens este să cauți paradisul pierdut într-un câmp al vieții caracterizat de schimbarea continuă?

Mulți oameni urmăresc doar umbre. Ei vin, iar mai devreme sau mai târziu se întorc, înapoi la punctul de plecare. Acesta este modelul vieții pe Pământ. Și aceasta este tragedia tuturor: oamenii au atât de puține cunoștințe încât, mânați de acel sentiment puternic al dorului de acasă, se confundă cu Omul original adevărat și lucrează în materie de dragul lucrurilor perisabile. Ce vor să arate cu aceasta? Nimic. Această lume este lumea amăgirii, o pseudoexistență în care ființa umană crede că „trăiește”. Ea nu știe altfel; existența a devenit un obicei.

Deci, dacă acceptăm că această lume a materiei vizibile este o lume a iluziei, mai putem oare să ne uităm la lumea de apoi pentru împlinirea dorinței primordiale? Se găsește oare o viață veșnică și fericită în locul care este prezentat ca o perspectivă de atâtea religii?

Poate că și tu crezi într-o existență eternă după moarte, în rai sau în iad. Dar, dacă tu cauți Adevărul, vei recunoaște că, credința într-o viață veșnică, în viața de apoi nu poate fi decât o amăgire. Ceea ce se crede că este viața veșnică, „de cealaltă parte”, este doar o trecere. Acolo nu există paradis durabil și nici eternitate. Dincolo este domeniul în care corpurile subtile ale ființei umane se dizolvă după moartea corpului său material. Din acest motiv, lumea de dincolo este numită și „sfera de reflecție”. Ceea ce există aici se reflectă acolo. Viața pe care oamenii o așteaptă după moarte și care este descrisă de cei care au trecut printr-o „experiență aproape de moarte” este doar temporară, la fel ca viața de aici, și servește ca o pregătire pentru o nouă naștere, a unui nou sistem de viață uman.

Călătoria interioară – Partea a 2 a: Cunoașterea de sine

Așadar, câmpurile vieții experimentate înainte și după moarte sunt două jumătăți ale unuia și aceluiasi ordini natural. Este o ordine de natură dublă, iar viața reală nu se găsește în niciuna dintre jumătățile sale. Existența se schimbă doar de la o jumătate la cealaltă și înapoi, în ciclul nesfârșit al nașterii și morții.

Acest lucru aduce în atenție conceptul de reîncarnare, de care ne vom ocupa mai târziu. Ideea pe care vrem să o subliniem aici este că viața umană urmează un parcurs circular, care rămâne închis în domeniul timpului, unde viața este ireală și efemeră. Acest parcurs circular se derulează de la leagăn la mormânt și de la mormânt la leagăn. În limbajul misterelor, această lume pământească a dualității este întotdeauna denumită lumea căzută, scufundată. De aceea, Iisus a spus: „*Împărăția mea nu este din această lume*”. Limitată în ciclul existenței în această lume scufundată, ființa umană caută. Dar ce caută, atunci?

Omul caută o viață pe care adevărata Ființă Umană a pierdut-o într-un trecut atemporal. Dar, personalitatea pământească nu cunoaște această viață originară. Nu este conștientă de acea viață originară, din moment ce conștiința ei este doar rezultatul unei anumite combinații de atomi. De aceea viața și conștiința omului rămân limitate la materie. Nu poate percepe nimic altceva.

Aceasta este, deci, starea în care există ființa umană prezentă, complet ruptă de originea sa divină. Cu toate acestea, omul este în mod constant neliniștit și îndemnat înainte, de acea ultimă rămășiță a vieții umane divine din el. Sentimentele „dorului primordial” sau al „reamintirii” pe care le experimentăm sunt încercări ale scânteii Spiritului, atomul primordial de a comunica cu ființa-eu. Deci, poți să înțelegi acum cât de important este ca personalitatea să înțeleagă că ea însăși nu este Omul originar, divin.

Călătoria interioară – Partea a 2 a: Cunoașterea de sine

În prezent, Ființa Umană divină, căzută, nu mai posedă niciuna dintre caracteristicile și abilitățile sale originare. Ea și-a pierdut legătura conștientă cu Creatorul său și conștiința personalității sale originare, divine. Tot ce-i rămâne este un instrument deteriorat sub forma personalității pământești, care este dotată cu un intelect material și un suflet. Această stare limitată este fereastra prin care percepe întregul sistem uman, cu o conștiință determinată de „eu”. Rezultatul este o stare total egocentrică a ființei, complet ruptă de cunoașterea de primă mână, de orice percepție directă a lumii divine, lumea Luminii care umple Totul.

Poate că acum îți poți imagina situația tragică a umanității de astăzi. Oamenii tânjesc să depășească decalajul care îi separă de Adevăr și de viața originară, așa că încearcă să-și restaureze instrumentul deteriorat, dar singurul mijloc pe care îl au pentru a face acest lucru este personalitatea lor, care apoi devine atât de dominantă, încât întregul sistem uman este legat din ce în ce mai strâns de amăgire și întuneric.

Un alt punct important este, că existența eului poate fi susținută doar de forța vitală a Creatorului. Dar eul folosește greșit această forță vitală, pentru a-și servi propriile scopuri egocentrice. Aceasta este cauza finală a morții și a tuturor acelor încarnări și experiențe amare. Ființa umană se poate alinia cu planul divin cu instrumentul său pământesc doar atunci când eul, după atâtea experiențe amare, îl întreabă pe Creatorul său: „Doamne, ce vrei să fac?” Numai atunci există posibilitatea de a elimina separarea între Ființa Umană adevărată, originară și Absolut. Numai atunci, când forța vitală a Creatorului este din nou folosită pentru împlinirea planului divin al creației, apare posibilitatea de a depăși și de a lăsa în urmă natura morții.

Dacă acest dor, ca sumă a multor experiențe, amare și dulci, se trezește și în tine, atunci te afli la începutul drumului eliberator propus de Școala Rozacrucii de Aur. Atunci, vei putea urma un drum care va face posibilă o revoluție radicală în propria ta ființă; o cale care conduce la viața originară

Călătoria interioară – Partea a 2 a: Cunoașterea de sine

care a existat înainte de cădere. Căci, atunci când intri în sfera de influență a unei școli spirituale și participi la ea ca o celulă vie ce vibrează la unison cu ea, trăiești sub ocrotirea unei puteri universale, divine. Această putere te ghidează de-a lungul unei căi interioare a experienței, prin care poți dobândi cunoașterea de sine necesară pentru a-ți transforma viața și ființa și pentru a o realinia cu planul divin al creației. Într-una din explorările noastre următoare, vom aborda acest subiect mai profund.

Așa este „cunoașterea lumii”, pe care am vrut să ți-o transmitem în această explorare. Dar acum să vedem, cum rămâne această „cunoașterea de sine”? Probabil multe întrebări te-au neliniștit de când a început căutarea ta. Întrebări precum: De unde vin? De ce sunt pe Pământ? Ce se va întâmpla cu mine după ce voi muri? Care este destinul meu?

Căutătorul simte sigur că trebuie să existe un răspuns obiectiv la aceste întrebări. Dar astfel de răspunsuri sunt disponibile numai pentru cei care se deschid către Adevărul viu, transformator. Dar acest Adevăr viu nu este ceva ce a fost spus cândva de un filozof sau un teolog. Nici nu se găsește ascuns în vreun manuscris antic. Nici nu trebuie să-l cauți departe de casă, pentru că se află în tine, și trebuie doar să fie trezit și lăsat să înflorească. Într-adevăr, s-ar putea argumenta că, dacă acest Adevăr nu ar fi prezent, în principiu, în propria ființă, atunci nu ai fi capabil să-l cauți sau chiar să ai vreo bănuială despre existența lui.

Deci, ascuns în tine, trebuie să existe ceva care te determină să cauți Adevărul – un fel de „nucleu” în care Adevărul există deja, cel puțin într-o stare germinativă. De aceea, evangheliile spun: *„Împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru”*. Toate religiile vorbesc despre o cale care duce în interior la acest nucleu. Este „bijuteria prețioasă din lotus” a religiilor orientale. Este „ultima rămășiță din starea originară” a teozofilor și „bobul de muștar al lui Iisus”, sau „bobocul de trandafir” despre care vorbeau Rozacruccienii clasici. În Școala Rozacrucii de Aur folosim adesea termenul

Călătoria interioară – Partea a 2 a: Cunoașterea de sine

modern „atom primordial” sau „atom scânteie de spirit”, pentru a ne referi la nucleul prezent în inima sistemului uman. În acest „ceva” nepieritor, tot ceea ce este necesar pentru restaurarea Ființei Umane originare, divine, este păstrat, la fel ca într-o sămânță. Și la fel ca o sămânță care începe să germineze, această Ființă Umană adevărată trebuie să fie trezită din nou.

Deci, este posibil pentru noi să învățăm să ascultăm vocea atomului primordial și să reducem la tăcere vocea eului. Apoi, vom experimenta că răspunsurile la întrebările noastre pot fi găsite cu adevărat. În acest fel, pornim într-o călătorie de descoperire, scopul fiind acela de a permite adevăratei Ființe Umane să devină conștientă.

Această nouă conștiință nu poate fi dezvoltată prin studiu sau exerciții sau prin contact cu „maestri”. Calea trebuie căutată și experimentată de însăși ființa umană, ghidată de propriul său atom primordial, în timp ce acesta stă în mijlocul vieții sale de zi cu zi. Nimeni altcineva nu o poate face pentru noi. Trebuie să o facem singuri! Cu toate acestea, Școala Spirituală a Rozacrucii de Aur există pentru a fi alături de tine și de toți semenii tăi în această călătorie de descoperire. Școala face acest lucru nu doar prin transmiterea de informații, ci și, mult mai important, prin intermediul câmpului său de forță, așa-numitul Corp Viu, despre care vom spune mai multe într-o explorare ulterioară.

Deci, scopul central al existenței umane este un proces. Școala Rozacrucii de Aur cheamă omenirea să urmeze acest proces, să urmeze o cale. Cu cât mai mulți oameni fac acest lucru, cu atât mai multă putere va fi disponibilă pentru a ajuta alți căutători care sunt gata să vadă și să facă ceea ce este necesar. Astfel, mergând pe drumul său, căutătorul ajută la realizarea unei schimbări interioare pentru toată lumea. Căci, forța pe care o eliberează în acest fel va fi de folos și altora. Așa funcționează legea Iubirii universale, ajutând la îndeplinirea planului mântuirii.

Călătoria interioară – Partea a 2 a: Cunoașterea de sine

Așa că acum vei înțelege de ce Școala Rozacrucii de Aur îi invită pe cei în care nucleul spiritual este trezit, pentru ca, împreună, să poată lumina mai eficient calea omenirii suferinde. Căci, în acest fel se poate crea o nouă posibilitate de eliberare pentru toți cei care experimentează dorul sufletului și care, mânați de reamintire, caută adevărata viață care s-a pierdut cu atâta vreme în urmă. Toți cei care experimentează îndemnul lăuntric spre unificarea cu originea divină pot fi apoi ajutați.

Am dori să încheiem această explorare cu un paragraf din literatura Școlii Rozacrucii de Aur. În cartea *Filosofia elementară a Rozacrucii de Aur*, Jan van Rijckenborgh scrie:

„Omul va fi liber numai atunci când va trezi lumina în interior; când va elibera calea luminii din interiorul său. Deci, suficienți oameni trebuie să tânjească după Lumină; să ceară Lumina; să caute Lumina; să iubească omenirea; să cunoască în interior calea adevărată; și să fie dispuși să renunțe la eul egocentric, cauza întregii suferințe și separări.”